

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/108/2021
Identifikačné číslo spisu: 5020200331
Dátum vydania rozhodnutia: 23. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5020200331.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky právnej veci žalobcu: O. C., nar. XX.X.XXXX, bytom W., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11. 6. 2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 26Sa/25/2020-31 zo dňa 2.9.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením č.k. 26Sa/25/2020-31 zo dňa 2.9.2021 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. h) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) v spojení s ust. § 59 ods. 3 SSP odmietol žalobu zo dňa 28.8.2020 v spojení s doplnením podania zo dňa 17.12.2020, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11.6.2020 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“). Žalovaná predmetným rozhodnutím podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok pre nesplnenie podmienky potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok. Náhradu trov konania krajský súd žiadnemu z účastníkov konania nepriznal.

2. Krajský súd v priebehu konania zistil, že rozhodnutie, preskúmania ktorého sa žalobca domáhal, bolo napadnuté odvolaním žalobcu, o ktorom generálny riaditeľ žalovanej rozhodol rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 31.7.2020 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11.6.2020 potvrdil. Krajský súd uznesením č.k. 26Sa/25/2020-17 zo dňa 27.11.2020, s poukazom na § 59 ods. 1 SSP, vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia doplnil svoje podanie zo dňa 28.8.2020 podľa ust. § 202 ods. 1 SSP o označenie napadnutého rozhodnutia a žalobný návrh. Zároveň žalobcu poučil, že ak nedôjde k oprave, jeho

podanie bude odmietnuté, pokiaľ v konaní nebude možné ďalej pokračovať. V odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd poukázal na to, že napriek poučeniu, uvedenému v jeho uznesení zo dňa 27.11.2020, žalobca vo svojom podaní zo dňa 17.12.2020 výslovne uviedol, že žiada preskúmať rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Dodal tiež, že žalobca bol vyčerpávajúcim spôsobom poučený aj o možnosti zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci. Na základe uvedeného krajský súd konštatoval, že žaloba nemôže byť meritorne prejednaná, nedostatok žaloby žalobcu je tak zásadného charakteru, že nie je možné, aby krajský súd konal a rozhodol o takejto žalobe, preto žalobu žalobcu odmietol podľa ust. § 98 ods. 1 písm. h) SSP v spojení s § 59 ods. 3 SSP.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces a z dôvodu nezákonného odmietnutia podania.

4. Sťažovateľ namietal, že nezákonný procesný postup správneho súdu spočíval v tom, že jeho žaloba zo dňa 28.8.2020, ktorou uplatňoval právo na súdnu ochranu práva na invalidný dôchodok, bola bez verejného konania a bez jeho účasti odmietnutá. Podľa názoru sťažovateľa žaloba, ktorou sa domáha svojho práva, nemôže byť odmietnutá. Poukázal pritom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 3/98 z 5.2.1998, ustanovenie § 5 ods. 6 vetu prvú a § 109 SSP ako aj na článok 6 ods. 1 Európskeho dohovoru na ochranu základných ľudských práv a slobôd a Ústavu SR (čl. 46 ods. 2). Sťažovateľ uviedol, že kasačnú sťažnosť podáva z dôvodu, že boli porušené jeho základné procesné práva garantované článkom 12 ods. 1 Ústavy SR, Listinou základných ľudských práv, zákonom č. 100/1988 Zb., zákonom 461/2003 Z.z. a že rozhodnutím došlo k porušeniu všeobecného zákazu diskriminácie z akéhokoľvek dôvodu (teda zákona č. 365/2004 Z.z.). Sťažovateľ namietal, že z napadnutého uznesenia zo dňa 2.9.2021, ani z uznesenia krajského súdu zo dňa 27.11.2020 sa nedozvedel, v čom spočíva nezákonnosť jeho správnej žaloby a v zmysle ktorého ustanovenia SSP by mal žiadať o preskúmanie druhostupňového rozhodnutia zo dňa 30.7.2020, pričom poukázal na právo účastníka na presné a právne zdôvodnenie rozhodnutia. Sťažovateľ kasačnému súdu navrhol, aby uznesenie Krajského súdu v Žiline z 2.9.2021 sp. zn. 26Sa/25/2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby zrušil rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 11.6.2020.

5. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že dôvody uvádzané žalobcom v jeho kasačnej sťažnosti nepovažuje za opodstatnené. Mala za to, že krajský súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Navrhla preto, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

6. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba včas a je prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v súlade s § 455 SSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

7. Z predloženého súdneho spisu mal kasačný súd preukázané, že:

8. Žalobou zo dňa 28.8.2020 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, Sociálnej poisťovne, ústredie (žalovanej) č. XXX XXX XXXX X z 11.6.2020. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol generálny riaditeľ žalovanej rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X. zo dňa 31.7.2020 tak, že odvolanie zamietol a rozhodnutie zo dňa 11.6.2020 potvrdil.

9. Krajský súd uznesením č. k. 26Sa/25/2020-17 zo dňa 27.11.2020, s poukazom na § 59 ods. 1 SSP, vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia doplnil svoje podanie zo dňa 28.8.2020 podľa ust. § 202 ods. 1 SSP o označenie napadnutého rozhodnutia a žalobný návrh. Krajský súd, s poukazom na znenie ust. § 7 písm. a) SSP, poučil žalobcu, že prieskum zákonnosti je prípustný vo vzťahu k rozhodnutiu o odvolaní, a teda toto rozhodnutie je potrebné uviesť ako predmet prieskumu zákonnosti v žalobnom návrhu. Žalobcu tiež upovedomil o tom, že je nutné, aby uviedol žalobný

návrh, teda čoho sa domáha. Krajský súd žalobcu poučil, že ak nedôjde k oprave, jeho podanie bude odmietnuté, pokiaľ v konaní nebude možné ďalej pokračovať. Krajský súd v zmysle § 26 ods. 1 SSP žalobcu poučil o možnosti zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci.

10. Žalobca reagoval na uznesenie krajského súdu zo dňa 27.11.2020 doplnením podania zo dňa 17.12.2020, tak, že zotrval na svojom návrhu na preskúmanie prvostupňového rozhodnutia žalovanej. Žaloba vyjadril tiež svoje presvedčenie, že „Preskúmanie súdom, odvolacieho rozhodnutie, nie je povolené ani v zmysle zákona č. 461/2003 a tiež ani podľa ustanovení, ktoré uvádzate v zaslanej výzve, teda ani podľa zákona č. 162/2015.“ a zároveň poukázal na § 6 ods. 1, ods. 2 písm. c) SSP a § 199 ods. 1 písm. a) SSP. V závere svojho podania zo dňa 17.12.2020 žalobca opakovane uviedol, že trvá na žalobnom návrhu uvedenom v podanej správnej žalobe zo dňa 28.8.2020 a navrhol správne súdu zrušiť prvostupňové rozhodnutie žalovanej a vec jej vrátiť na ďalšie konanie.

11. Na to správny súd dňa 2.9.2021 vydal napadnuté rozhodnutie.

12. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

14. Podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy SR podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

15. Podľa § 5 ods. 5 SSP konanie pred správnym súdom možno začať len na základe návrhu.

16. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 7 písm. a) SSP správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

18. Podľa § 59 ods. 1 SSP, ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote podľa § 58 ods. 2.

19. Podľa § 59 ods. 2 SSP v uznesení podľa odseku 1 správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho doplniť alebo opraviť, a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

20. Podľa § 59 ods. 3 SSP, ak sa v lehote určenej správnym súdom podanie nedoplní alebo neopraví, správny súd podanie odmietne uznesením; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

21. Podľa § 60 SSP správny súd predvolá na výsluch toho, kto podanie urobil, ak má za to, že tým možno dosiahnuť odstránenie väd podania. Pri výsluchu správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, a poučí, ako podanie opraviť alebo doplniť.

22. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

23. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

24. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

25. Podľa § 191 ods. 3 písm. a) SSP ak správny súd zrušuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného, v závislosti od okolností môže na návrh žalobcu súčasne zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo.

26. Podľa § 202 ods. 1 SSP v správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie druhu žaloby, b) označenie žalovaného, c) označenie konania alebo veci, v ktorej sa žalobca domáha nápravy, d) deň vydania rozhodnutia a deň jeho doručenia alebo iného oznámenia žalobcovi, e) opísanie rozhodujúcich skutočností, f) označenie dôkazov, ak sa žalobca dovoľáva, g) žalobný návrh.

27. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

28. Kasačný súd považuje za správny procesný postup krajského súdu, ktorý uznesením zo dňa 27.11.2020 vyzval žalobcu na doplnenie jeho žaloby zo dňa 28.8.2020 o označenie napadnutého rozhodnutia a žalobného návrhu, a to s poukazom na skutočnosť, že žalobca, napriek tomu, že podal odvolanie podľa § 214 a nasl. zákona o sociálnom poistení (o ktorom odvolaní aj bolo rozhodnuté rozhodnutím generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne zo dňa 31.7.2020), žalobou napadol prvostupňové rozhodnutie vydané Sociálnou poisťovňou, ústredie.

29. Kasačný súd pritom konštatuje, že v odseku 13 odôvodnenia uznesenia krajského súdu zo dňa 27.11.2020 krajský súd, s poukazom na znenie ust. § 7 písm. a) SSP, výslovne uviedol: „Ak ku vyčerpaniu riadnych opravných prostriedkov došlo, ako tomu bolo vo veci žalobcu (žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, o ktorom je aktuálne rozhodnuté), je prieskum zákonnosti prípustný vo vzťahu k rozhodnutiu o odvolaní, a teda toto rozhodnutie je potrebné uviesť ako predmet prieskumu zákonnosti v žalobnom návrhu“. Uvedené vysvetlenie (usmernenie) kasačný súd považuje za jasné a zrozumiteľné.

30. Aj z vyjadrenia sťažovateľa (v doplnení jeho podania zo dňa 17.12.2020) kasačný súd jednoznačne vyvodzuje, že tento plnohodnotne porozumel výzve krajského súdu v uznesení zo dňa 27.11.2020, keď výslovne uviedol, že: „Aj na základe zaslanej výzvy zotrvávam na tom, že správnu žalobou zo dňa 28.8.2020 žiadam o súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11.6.2020, ktorým bolo porušené moje právo a to právo na invalidný dôchodok!!!!, Teda nežiadam o súdne preskúmanie odvolacieho rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.7.2020.“ Z prejavu vôle žalobcu uvedeného v jeho podaní zo dňa 17.12.2020 mal teda kasačný súd bez pochybností za preukázané, že žalobca trval na preskúmaní práve a výlučne rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, t.j. rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11.6.2020.

31. Kasačnú námietku sťažovateľa, že sa z napadnutého uznesenia a ani zo zaslanej výzvy z 27.11.2020 nedozvedel, v čom spočíva nezákonnosť jeho správnej žaloby, nepovažuje kasačný súd za dôvodnú. Z oboch úkonov správneho súdu vyplýva zásadný právny názor, podopretý konkrétnymi ustanoveniami SSP, že správnu žalobou možno preskúmať konečné rozhodnutie správneho orgánu vydané v riadnom inštančnom postupe, avšak žaloba je s touto zákonnou zásadou v rozpore. Názor

sťažovateľa, že odvolacie rozhodnutie nemôže byť predmetom súdneho prieskumu, pokladá kasačný súd, v súlade s názorom správneho súdu, za nesprávny. Predpokladom postupu správneho súdu je, aby predmetom jeho prieskumu bolo rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Táto podmienka vyplýva z ust. §7 písm. a) SSP a contrario. Musí teda ísť o rozhodnutie konečné v riadnom inštančnom postupe; teda v prípade, ak je v administratívnom konaní prípustné odvolanie, ide o odvolacie rozhodnutie. Táto podmienka vyjadruje všeobecnú zásadu subsidiarity súdnej ochrany, ktorá má originálnu povahu.

32. Správne súdy preskúmajú až konečné rozhodnutia správnych orgánov - bez ohľadu na ich formu, pričom inými rozhodnutiami, resp. postupmi správnych orgánov sa zaoberajú až v rámci preskúmania napadnutého konečného rozhodnutia. Správny súd teda v zásade preskúma akýkoľvek akt správneho orgánu, po ktorého vydaní už nemôže nasledovať ďalšie konanie a ktorého vydanie môže ukrátiť na právach žalobcu, resp. ktoré sa týka základných práv a slobôd žalobcu (rovnako uznesenie NS SR sp.zn. 7Sžsk/59/2020).

33. Uvedený právny názor vyplýva aj z ustanovení § 177, § 180, § 190 a § 191 SSP. Rozhodnutie orgánu verejnej správy uvedené v § 177 SSP musí byť vydané žalovaným, ktorým je v zmysle § 180 ods. 1 SSP orgán, ktorý rozhodoval o riadnom opravnom prostriedku - v danom prípade ide o rozhodnutie vydané generálnym riaditeľom Sociálnej poisťovne. Skutočnosť, že sa preskúma rozhodnutie, ktoré vydal tento orgán, explicitne vyplýva z dikcie § 190 SSP, ktorý stanovuje možnosť zamietnutia žaloby po preskúmaní rozhodnutia žalovaného, teda nie orgánu, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Rovnako § 191 ods. 3 písm. a) SSP uvádza, že zrušiť možno len rozhodnutie žalovaného. V tomto ustanovení je tiež stanovené, že ak dôjde k zrušeniu rozhodnutia žalovaného, možno zrušiť aj prvostupňové rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že nikdy nie je možné zrušiť samostatne len prvostupňové rozhodnutie bez zrušenia rozhodnutia odvolacieho orgánu. Zákon teda ako spôsobilý a samostatný predmet súdneho prieskumu vylučuje prvostupňové rozhodnutie, ak bolo možné podať proti nemu riadny opravný prostriedok (odvolanie) v správnom konaní. Sťažovateľ mal možnosť navrhnúť zrušenie rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia v rámci konania o preskúmanie rozhodnutia generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne. Vôľu preskúmať rozhodnutie generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne však sťažovateľ výslovne odmietol (poprel). Uvedená okolnosť pritom predstavuje takú procesnú prekážku, pre ktorú v konaní nie je možné pokračovať, čo dôvodne skonštatoval už krajský súd.

34. Hoci je sťažovateľ fyzickou osobou bez právnického vzdelania, kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na článok 11 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého sa pri posudzovaní obsahu úkonov strán predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone. Žalobca bol tiež náležite poučený o tom, ako je potrebné opraviť žalobu a upozornený na dôsledky, ktoré z odmietnutia opravy žaloby vyplynú. Napriek tomu sťažovateľ zotrval na preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a preto je potrebné jeho vôľu rešpektovať. Kasačný súd sa plne stotožňuje s právnym záverom krajského súdu, že nie je úlohou správneho súdu presviedčať a donucovať žalobcu, aby žaloval konkrétne rozhodnutie, ktoré mu krajský súd označí alebo negovať jeho výslovne prejavenu vôľu, a to ani v sociálnych veciach.

35. Kasačný súd zdieľa názor krajského súdu, že správny súd nemá právomoc preskúmať také rozhodnutie, ktoré žalobca neuviedol ako predmet súdneho prieskumu, pričom zároveň (s poukazom na § 180 SSP) nemá právomoc preskúmať prvostupňové rozhodnutia, v ktorých bol využitý opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté.

36. Ohľadom námietky sťažovateľa, že jeho žalobu nebolo možné odmietnuť, pretože sa jedná o spor o základné ľudské právo, kasačný súd uvádza, že v zmysle čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR ochrany svojich práv sa môže domáhať každý za zákonom stanovených podmienok. V zmysle čl. 46 ods. 4 ústavy podmienky a podrobnosti o súdnej ochrane ustanoví zákon. Týmto zákonom je v podmienkach

správneho súdnictva Správny súdny poriadok. Vzhľadom na to, že žalobca odmietol splniť procesné podmienky, ktoré zákon (Správny súdny poriadok) ustanovuje ako predpoklad konania o správnej žalobe, správny súd nemohol vec meritórne prejednať bez ohľadu na to, či sa konanie týka základného práva. Nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak správny súd odmietne žalobu, pokiaľ žalobca ani po riadnom poučení vedome neodstráni procesný nedostatok, ktorý bráni jej meritórnemu prejednaniu.

37. K sťažnostnej námietke žalobcu, že o jeho správnej žalobe správny súd nenariadil verejné pojednávanie, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, kasačný súd uvádza, že napadnuté uznesenie krajského súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, pričom Správny súdny poriadok výslovne uvádza, že správny súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej (§ 147 ods. 1 písm. a) SSP). Krajský súd preto nepochybil, keď uznesenie vyhotovil písomne mimo pojednávania a doručil ho sťažovateľovi.

38. Kasačný súd zároveň dodáva, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 111/2017-17 z 08.03.2017).

39. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd námietky sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu krajského súdu považoval za nedôvodné a nespôsobilé spochybniť jeho vecnú správnosť. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

40. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobca, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 1, § 167 ods. 1 SSP a contrario). Žalovanej ako úspešnému účastníkovi ich náhradu nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP, § 168 SSP a contrario).

41. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

